

РЕШЕНИЕ

№ 137

гр. Варна, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, Х СЪСТАВ ГО, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Геновева Илиева

при участието на секретаря Славея Н. Янчева
като разгледа докладваното от Геновева Илиева Гражданско дело № 20233100101727 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявен от „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” ООД, ЕИК 203021051, гр. София срещу Община Варна, иск с правно осн. чл. 49 ЗЗД за заплащане на сумата от 60 775, 06 лв., претендирана като имуществени вреди под формата на претърпяна загуба в размер на платените такси и разноски по ТТР към ЗЧСИ в изпълнително производство по изпълнително дело № 497/2019г. по описа на ЧСИ С.К.-Д., както следва:

- 1./ 24.00 лева такса по т.1 от ТТРЗЧСИ – за образуване на изпълнително дело;
- 2./ 60.00 лева – такса по т. 2 от ТТРЗЧСИ;
- 3./ 12.00 лева по т. 4 от ТТРЗЧСИ;
- 4./ 24.00 лева – такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ;
- 5./ 24.00 лева – такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ;
- 6./ 234.00 лева – такса по т. 9 от ТТРЗЧСИ;
- 7./ 18.00 лева – такса по т. 10 от ТТРЗЧСИ;
- 8./ 0.90 лева – държавна такса към БНБ;
- 9./ 3.00 лева – държавна такса към Община Варна;
- 10./ 349.00 лева – държавни такси към АГКК;
- 11./ 3.50 лева – държавна такса към КАТ – Варна;
- 12./ 3.00 лева – държавна такса към Агенция по вписвания;
- 13./ 197.03 лева – разноски за пощенски разходи;

- 14./ 156.00 лв. – такси по т. 4 от ТТРЗЧСИ;
- 15./ 48.00 лева – такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ;
- 16./ 18.00 лева – такса по т. 10 от ТТРЗЧСИ;
- 17./ 59 449.48 лева – такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ;
- 18./ 20.15 лева – разноси по т. 31 от ТТРЗЧСИ;
- 19./ 10.00 лева – разноси по т. 31 от ТТРЗЧСИ и

20./ 121.00 лева – други разноси по изпълнителното дело, причинени в резултат на противоправното поведение на ответника, изразяващо в провеждане на принудително изпълнение за удовлетворяване на вземането, произтичащо от ревизионен акт № МР-РА-002/10.10.2016г. по изп. дело № 497/2019г. по описа на ЧСИ С.К.-Д., вместо от представената безусловна и неотменима банкова гаранция № 040354/09693 от „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ” АД, послужила за спиране на изпълнението, ведно със законната лихва от 05.08.2019г. до окончателното изплащане на задължението.

Претендират се и сторените по делото съдебно – деловодни разноси.

В исковата молба, ищецът „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” ООД твърди, че с ревизионен акт № МР-РА-002/10.10.2016г. са установени задължения за данък върху придобито по дарение и по възмезден начин имущество от Община Варна, Дирекция „Местни данъци”, който е обжалван по реда, установен в ДОПК.

В хода на обжалване, по искане на жалбоподателя, е спряно изпълнението на обжалвания акт, въз основа на представена безусловна и неотменима банкова гаранция № 040354/09693 от „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ” АД до размера на сумата от 2 429 030, 57 лв. за срок от 31.10.2016г. до 31.07.2017г., а по-късно въз основа на анекси към нея за срок до 31.10.2019г. до сумата от 2 826 461, 63 лв., на осн. чл. 153, ал. 4 ДОПК.

След влизане в сила на ревизионния акт, вместо да предяви за плащане сумата по банковата гаранция, Община Варна е депозирала молба за образуване на изпълнително производство за събиране на задължението по РА № МР-РА-002/10.10.2016г. В хода на образуваното изп. дело № 497/2019г. по описа на ЧСИ С.К.-Д., съдебният изпълнител е отправил искане до банката за плащане на дължимите суми, вкл. и такси и разноси по ТТР към ЗЧСИ в размер на 60 775, 06 лв., уточнен в молба от 04.11.2019г.

Въз основа на декларация – искане от Община Варна от 20.09.2019г. до банката, всички дължими суми, посочени в РА, както и таксите и разноските по ТТР към ЗЧСИ, са погасени, а изпълнително производство е прекратено.

Ищецът твърди, че е претърпял имуществена вреда под формата на претърпяна загуба от заплащане на такси и разноси по ТТР към ЗЧСИ в общ размер на 60 775, 06 лв., в резултат на противоправното поведение на органа, издал акта, изразяващо се в образуване на изпълнително производство по изп. дело № 497/2019г. по описа на ЧСИ С.К.-Д. за принудително събиране на задължението по ревизионен акт № МР-РА-002/10.10.2016г., вместо да се удовлетвори от безусловната и неотменима банковата гаранция, послужила за

спиране изпълнението.

Изложеното е обусловило и интереса от предявяване на осъдителна претенция за заплащане на обезщетение за вреди.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът Община Варна е депозирал писмен отговор, с който се признават следните факти: издаване на ревизионен акт № МР-РА-002/10.10.2016г., с който са установени задължения за данък върху придобито по дарение и по възмезден начин имущество, чиито размер е обезпечен с издадената банкова гаранция № 040354/09693, както и, че ответникът е образувал изпълнително производство.

Оспорват се твърденията, че банковата гаранция е можела да послужи за удовлетворяване вземанията на ответника, произтичащи от ревизионния акт по следните съображения:

Учредената банкова гаранция е можела да обезпечи ефективно последващото принудително изпълнение по удовлетворяване на публичното вземане в РА само в срок до 31.10.2018г., така, както е посочено в постановеното по адм.д. № 140/2017г. на Административен съд – Варна определение.

Ден преди изтичане на посочения срок, жалбоподателят е поискал спиране на изпълнението за срок до 31.10.2019г., което искане е отхвърлено, тъй като размерът на обезпечението не е могъл да обезпечи вземането по ревизионния акт. Последващо подадената молба с идентично искане също е отхвърлена.

Следователно след 31.10.2018г. изпълнението не е било спряно и административният орган е могъл да проведе принудително изпълнение още от преди влизане в сила на съдебното решение, с което е установен конкретния размер на дължимия данък и лихви за забава, което ответникът не е сторил.

Едва след влизане в сила на РА на 26.06.2019г., дружеството е било поканено със съобщение, връчено на 11.07.2019г. да плати в 14 – дневен срок установеното по основание и размер задължение, ведно с предупреждение, че при отсъствие на доброволно изпълнение, ще се пристъпи към принудително. В указания срок, задълженията не са погасени.

Едва след образуване на изпълнителното производство по изп. дело № 497/2019г. по описа на ЧСИ, длъжникът по изпълнението е уведомил вискателя и съдебния изпълнител, че погасяването на задълженията, вкл. таксите и разноските, следва да се извърши със сумата по банковата гаранция.

В съответствие с постъпилото искане, Община Варна е предявила за плащане издадената в нейна полза банкова гаранция, но в предвидения 5-дневен срок, такова не е постъпило. Задълженията по изпълнителното дело са погасени със сумата по банковата гаранция едва на 03.10.2019г. след налагане на запори и възбрани.

Въз основа на изложено, ответникът настоява за отхвърляне на осъдителната претенция, поради отсъствие на противоправни действия от страна на административния орган, който не е бил длъжен да се удовлетвори от банковата гаранция, пристъпвайки към

принудително изпълнение с допустимите от закона средства, след като длъжникът не е погасил изискуемите и ликвидни задължения.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Търговско дружество „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД е придобило с постановление за възлагане от 11.08.2014г., влязло в законна сила на 21.11.2014г., издадено в производството по т. д. № 88/2012г. на Окръжен съд – Търговище, поземлен имот и построения в него търговски и административен център „Варна Тауърс“, находящ се в гр. Варна, бул. “В.В.” ***, намиращо се в кориците на изп. дело № 20197180400497 по описа на ЧСИ С.К.-Д..

Във връзка с възмездното придобиване на собствеността върху имота е издаден ревизионен акт № МД – РА – 002/10.10.2016г. от орган по приходите към Дирекция „Местни данъци“ при община Варна, с който е установено задължение за плащане на данък върху придобитото имущество в тежест на приобретателя в размер на 2 028 007, 48 лв. и лихви, възлизащи на 375 107, 59 лв.

Актът на органите по приходите е обжалван от „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД и по повод подадената от него жалба е образувано адм. дело № 140/2017г. по описа на Административен съд – Варна.

В развилото се административно производство по повод отправено от жалбоподателя искане, с определение № 2458/14.09.2017г., е спряно изпълнението на ревизионния акт, предмет на съдебна проверка до **31.10.2018г.**, въз основа на неотменима и безусловна банкова гаранция в размер на главницата и лихвите, общо възлизащи на **2 212 022, 12 лв.**, на осн. чл. 157, ал. 2 вр. чл. 153, ал. 4 ЗОПК.

С банкова гаранция № 043054/09693 от 31.10.2016г., валидна до 17.00 ч. на **30.10.2017г.** и изпратена и получена от община Варна, факт, който не се оспорва от ответната страна, „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД писмено се е задължила да плати на община Варна суми до размер от **2 429 030, 57 лв.**, съобразно посочените в нея условия: след получаване в банката на надлежно подписано и подпечатано искане от община Варна за плащане по гаранцията, деклариращо, че за предявената сума по гаранцията, задълженото лице „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, не е изпълнило възникналото задължение за плащане по влезлия в сила ревизионен акт.

Банката е декларирала, че „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, е задължено лице по издаден ревизионен акт № МД – РА – 002/10.10.2016г., което е предложило учредяване на обезпечение под формата на безусловна и неотменима гаранция.

Отправеното искане за плащане следва да съдържа точни инструкции за плащане и ще се счита за редовно предявено, ако е постъпило в банката до указания срок и е оформено, съгласно условията на гаранцията. При редовно предявено искане, сумата по гаранцията ще бъде изплатена в срок до 5 работни дни от датата на получаване на искането.

Искането за плащане и писмото за освобождаване следва да бъдат представени на

адреса на управление на банката в конкретно посочен отдел, чрез посредничеството на обслужващата банка, която следва да потвърди, чрез автентично S.W.I.F.T. съобщение до BIC: PURBBGSF, че положените върху тях подписи са автентични и, че принадлежат на лицата, които представляват посоченото в гаранцията лице.

В банковата гаранция е посочено, че след изтичане на срока – 30.10.2017г. тя се прекратява автоматично и ангажиментът на банката се счита за невалиден, независимо дали оригиналът на гаранцията е върнат или не и независимо дали банката е освободена от ангажимента по гаранцията или не.

С **Анекс № 1**, размерът на банковата гаранция е увеличен със сумата от 188 717, 36 лв., а срокът на валидност продължен до **31.10.2018г.**

След изтичане срока за спиране изпълнението на ревизионния акт с посочения съдебен акт, жалбоподателят е отправил ново искане за спиране, което е отхвърлено с определение № 11372/05.11.2018г. по адм.д. № 140/2017г. на Адм. съд – Варна, тъй като размерът на банковата гаранция и сумата по Анекс № 1 от 2 617 747, 93 лв., е бил по-малък от главницата и лихвите към деня на подаване на искането, възлизащи на 2 826 461, 63 лв.

Идентично е произнасянето на съда по трета по ред молба на жалбоподателя, видно от определение № 11559/22.11.2018г., независимо, че „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” ООД, е представил доказателства, че с Анекс № 2, срокът на гаранцията е удължен до **31.10.2019г.**, а с Анекс № 3 е увеличен размера на сумата по банковата гаранция на **2 826 461, 63 лв.**

Определението на първоинстанционния съд е оставено в сила с определение от 13.02.2019г. по адм. дело № 457/2019г. по описа на ВАС.

С влязло в законна сила съдебно решение № 9825/26.06.2019г. по адм. дело № 3328/2019г. на ВАС е оставено в сила решение № 2495/21.12.2018г. по адм. дело № 140/2017г., с което е отменен издадения ревизионен акт, в частта, с която е установен данък при придобиване на имущество по дарение и възмезден начин над сумата от 1 526 458, 81 лв. и за лихва за забава над 336 329, 10 лв. за периода от 11.08.2014г. до деня на издаване на ревизионния акт – 10.10.2016г.

Жалбата срещу ревизионния акт в останалата част е отхвърлена.

В развилите се производства, в тежест на „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” ООД са възложени съдебно-деловодни разноски в общ размер на 35 160, 65 лв.

До влизане в сила на съдебното решение, община Варна не е предприела действия по принудителното събиране на задълженията.

На **09.07.2019г.** община Варна е изпратила покана за доброволно изпълнение до адреса на управление на „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” ООД, актуален в периода от 11.04.2014г. до 17.12.2019г., видно от справка по партида на търговеца в ТР при АвП, а именно: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 115Е, която е получена на **11.07.2019г.**, видно от известието за доставяне, носещо подпис на лицето, приело пратката с означена

дата.

Ответникът оспорва получаване на поканата. Доколкото оспорването не е съпроводено с конкретни фактически твърдения, че удостоверените в известието за доставяне обстоятелства не отговарят на действителното фактическо положение, то е формално и остава недоказано по делото.

С нея е предоставен 14-дневен срок, считано от получаването на поканата за доброволно изпълнение на задълженията, чрез банков превод по конкретна банкова сметка в обслужващата банка по влезлите в сила съдебни решение по адм. дело № 140/2017г. на Административен съд – Варна и адм. дело № 3328/2019г. на ВАС, както следва: главница и лихви общо, възлизащи на 1 862 787, 91 лв. /1 526 458, 81 лв. + 336 329, 10 лв./ и 28 007, 56 лв. юрисконсултско възнаграждение, ведно с предупреждение, че при неизпълнение в срок, административният орган ще пристъпи към принудително изпълнение, вкл. на лихвите до деня на плащане и на разноските.

В срока, изтекъл на **23.07.2019г. /вкл./**, задълженията не са погасени.

В деня, следващ изтичане на срока – **24.07.2019г.**, е подадена от „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” ООД, молба за отмяна на влязлото в сила решение по адм. дело № 170/2017г. на Административен съд – Варна, която е оставена без уважение с решение № 15185/11.11.2019г. по адм. дело 9605/2019г. на ВАС.

Искането за спиране изпълнението на ревизионния акт, направено пред ВАС, е оставено без разглеждане с влязло в законна сила протоколно определение, постановено на 10.10.2019г., считано от датата на постановяването му. В това производство в тежест на „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” ООД са възложени съдебно-деловодни разноси в общ размер на 200 лв.

Н а **05.08.2019г.** е образувано изпълнително производство по изп. дело № 20197180400497 по описа на ЧСИ С.К.-Д. по молба на община Варна за принудително събиране на главница и лихви по ревизионния акт, законна лихва от 17.09.2016г. до окончателното погасяване на задължението.

На **09.08.2019г.** длъжникът по изпълнението „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” ООД е уведомил съдебния изпълнител и настоял взыскателят да се удовлетвори от учредената банкова гаранция, сумата по която е достатъчна да погаси размера на задължението по изпълнителното дело. Настоял е да бъде вдигнати наложената възбрана върху собствен на дружеството недвижим имот и запорите на вземания от трети лица.

Към молбата е приложен акт за прихващане от 02.08.2019г., с който са прихванати задължения за разноси, дължими от „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” ООД по решение № 140/2017г. на административен съд – Варна в размер на 7 153 лв. и задължението за разноси на Община Варна по адм. дело № 3328/2019г. на ВАС до размера на по-малкото от тях. Останала е дължима от дружеството сумата от 7 965, 36 лв.

След получаване на молбата от длъжника по изпълнението, на **10.09.2019г.** Кметът на община Варна, чрез обслужващата банка „ЦКБ“ АД, е депозирал искане за плащане на

сумата от 2 389 604, 70 лв., дължима към 22.08.2019г., включваща главница, лихви за забава до датата на РА, законна лихва върху неплатената главница от 17.09.2016г. до 22.08.2019г., юрисконсултско възнаграждение и такси по Тарифата към ЗЧСИ от 60 654, 06 лв.

Доколкото към искането за плащане не е било приложено потвърждение, чрез автентично S.W.I.F.T. съобщение до BIC:PURBBGSF, че положените върху тях подписи са автентични и, че принадлежат на лицата, които представляват посоченото в гаранцията лице, сумата по банковата гаранция, не е усвоена.

Въз основа на нова молба – декларация от **20.09.2019г.**, ведно с приложено автентично съобщение, съобразно условията на банковата гаранция, е усвоена по банкова сметка на вискателя сумата от 2 389, 604, 70 лв., а изпълнителното производство е прекратено, на осн. чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК.

При така установената и безспорна между страните фактическа обстановка, спорният по делото въпрос е дали пристъпването към принудително изпълнение от страна на община Варна за удовлетворяване на установените по основание и размер вземания и бездействието да се удовлетвори от сумата по банковата гаранция при наличие на условията за това, съставлява противоправно поведение, от което са произтекли имуществени вреди в размер на разноските по изпълнителното производство.

Условията и редът за спиране изпълнението на ревизионния акт в хода на съдебното му оспорване са уредени в чл. 157 ДОПК. В нея е предвидено, че обжалването на ревизионния акт по административен ред не спира неговото изпълнение. Изпълнението може да бъде спряно от административния съд по искане на жалбоподателя, въз основа на доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите /чл. 157, ал. 3 вр. чл. 153, ал. 3-5 ДОПК/. Обезпечението може да е в пари, безусловна и неотменима банкова гаранция или държавни ценни книжа, съгласно чл. 153, ал. 4 ДОПК.

Несъмнено предназначението на учредената от „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” ООД банкова гаранция № 043054/09693 от 31.10.2016г., е било да послужи за спиране изпълнението на ревизионния акт № МР-РА-002/10.10.2016г., докато е висящ съдебния процес по оспорването му, за който факт свидетелства, както отразеното в съдържанието на представената гаранция, така и от последващото спиране на изпълнението на акта за срок до 31.10.2018г. в производството по неговото оспорване.

Считано от 01.11.2018г. до влизане в сила на съдебното решение на касационната инстанция по адм. дело № 3328/2019г. на 26.06.2019г., ответната страна не е предприела принудително изпълнение на ревизионния акт, въпреки възможността за това по чл. 209, ал. 2, т. 1 ДОПК.

От деня на влизане в сила на съдебното решение – 26.06.2019г. „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” ООД дължи плащане на дължимия данък за придобиване на недвижим имот, изтеклите лихви, законна лихва върху неплатената главница и сторените съдебно-деловодни разноски, което може да погаси доброволно при спазване на чл. 178 ДОПК и сл., за да предотврати принудителното изпълнение и плащането на разноски в значителен

размер.

От същия момент, община Варна може или да усвои сумата по банковата гаранция, валидна до 31.10.2019г., тъй като са налице условията за това – влизане в сила ревизионния акт, или да пристъпи към принудително изпълнение на вземанията по реда на ДОПК. Това са две отделни възможности, от всяка от които ответникът може да се възползва без да е задължен да спазва определена поредност.

Пристъпването към принудително изпълнение при възможност да усвои сумата по банковата гаранция, независимо дали е даден подходящ срок за доброволно изпълнение, не съставлява противоправно поведение, тъй като органът по приходите няма задължение да се удовлетвори от сумата по банковата гаранция, а ако сумата е недостатъчна, едва тогава да пристъпи към принудително изпълнение. Не е налице и нарушение на принципа за добросъвестност, тъй като не се установява умишъл в действията на ответната страна. Усвояване на сумата по банковата гаранция е извършено едва след като длъжникът по изпълнението изрично е настоял за това, уведомявайки, както вискателя, така и частният съдебен изпълнител.

Следователно, предприемането на принудително изпълнение за удовлетворяване на ликвидни и изискуеми задължения, не е противоправно, като отсъствието на един от елементите от фактическия състав на предявения иск, е достатъчен за неговото отхвърляне, без съдът да е задължен да обсъжда останалите предпоставки.

При този изход на спора с право на разноски разполага ответната страна Община Варна, в чиято полза следва да се присъди сумата от 200 лв., на осн. чл. 78, ал. 8 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” ООД, ЕИК 203021051, гр. София срещу Община Варна, иск за заплащане на сумата от **60 775, 06 лв. /шестдесет хиляди седемстотин седемдесет и пет лева и шест ст./**, представляваща имуществени вреди под формата на претърпяна загуба в размер на платените такси и разноски по ТТР към ЗЧСИ в изпълнително производство по изпълнително дело № 497/2019г. по описа на ЧСИ С.К.-Д., както следва:

- 1./ 24.00 лева такса по т.1 от ТТРЗЧСИ – за образуване на изпълнително дело;
- 2./ 60.00 лева – такса по т. 2 от ТТРЗЧСИ;
- 3./ 12.00 лева по т. 4 от ТТРЗЧСИ;
- 4./ 24.00 лева – такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ;
- 5./ 24.00 лева – такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ;
- 6./ 234.00 лева – такса по т. 9 от ТТРЗЧСИ;
- 7./ 18.00 лева – такса по т. 10 от ТТРЗЧСИ;

- 8./ 0.90 лева – държавна такса към БНБ;
- 9./ 3.00 лева – държавна такса към Община Варна;
- 10./ 349.00 лева – държавни такси към АГКК;
- 11./ 3.50 лева – държавна такса към КАТ – Варна;
- 12./ 3.00 лева – държавна такса към Агенция по вписвания;
- 13./ 197.03 лева – разноси за пощенски разходи;
- 14./ 156.00 лв. – такси по т. 4 от ТТРЗЧСИ;
- 15./ 48.00 лева – такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ;
- 16./ 18.00 лева – такса по т. 10 от ТТРЗЧСИ;
- 17./ 59 449.48 лева – такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ;
- 18./ 20.15 лева – разноси по т. 31 от ТТРЗЧСИ;
- 19./ 10.00 лева – разноси по т. 31 от ТТРЗЧСИ и

20./ 121.00 лева – други разноси по изпълнителното дело, причинени в резултат на противоправното поведение на ответника, изразяващо в провеждане на принудително изпълнение за удовлетворяване на вземането, произтичащо от ревизионен акт № МР-РА-002/10.10.2016г. по изп. дело № 497/2019г. по описа на ЧСИ С.К.-Д., вместо от представената безусловна и неотменима банкова гаранция № 040354/09693 от „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ” АД, послужила за спиране на изпълнението, ведно със законната лихва от 05.08.2019г. до окончателното изплащане на задължението, на осн. чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

ОСЪЖДА „ВАРНА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” ООД, ЕИК 203021051, гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на Община Варна сумата от **200 лв. /двеста лева/**, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл. 78, ал. 8 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Варна в двуседмичен срок от връчването на препис от акта на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____